

Florensa: «Fer una cançó és un procés d'autoconeixement»

Parlem amb l'artista lleidatà sobre el seu EP debut, 'Antártica'

Miki Florensa | Arxiu Miki Florensa

El músic lleidatà **Miki Florensa**, guitarrista de **La Pegatina** i exmembre del grup retirat **Möndo Loco**, acaba de publicar el seu primer EP en solitari, *Antártica* (Calaverita Records, 2021). Durant el confinament de 2020, **Florensa** va començar a maquetar de forma autoproduïda cinc cançons que són les que han donat vida al seu EP. Un treball on equilibra la música llatina amb els ritmes urbans en un conjunt de relats sobre l'amor i les seves formes. Parlem amb **Florensa** sobre el procés de creació d'aquest disc.

D'on neix 'Antártica' i perquè aquest nom?

"Antártica" és el quart tema de l'EP que he llençat aquest 2021 sota el mateix títol. Quan vaig tenir les tres primeres enllestides -"Contigo", "Quiero darte (un poco más)" i "Tratado de la luz"- vaig veure que em calia fer una nova cançó en aquell moment, quan ja tenia clar com sonava **Florensa**. Soc un gran admirador de la banda noruega **Kings of Convenience**, que sempre han estat una gran inspiració. D'allí va néixer "Antártica", la cançó que tanca l'EP. Al final, em va semblar apropiat posar el nom d'aquest afegit final a tot el treball. En molts aspectes resumeix el missatge, la intenció, i l'estat d'ànim de tot el que he intentat fer. Va sortir d'una tirada, en menys de 30 minuts. És un d'aquells moments que et fan estimar fer música.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=RoalSG_DPA8

Per què has decidit ara engegar el teu projecte en solitari?

Crec que sempre he volgut fer-ho. Des que vaig començar a tocar, primer el saxofon i més endavant la guitarra, sempre m'he relacionat amb la música des de la creació. Arriba un punt en què les cançons s'acumulen. El punt d'inflexió va ser la meua entrada a **La Pegatina**. De l'**Adrià Salas** (vocalista de **La Pegatina**), he après a estimar les cançons i també el valor de compartir-les amb altres. En un concert a Torrelavega, el 2017, vam compartir escena amb **Amaral**. Aquell dia va néixer la cançó "La Tempestad", de l'àlbum *Ahora o nunca* (Warner, 2018) i vaig decidir que calia tancar el cercle de fer cançons publicant-les també. Estic molt content d'haver-ho fet i molt agraït amb la rebuda que ha tingut *Antártica*.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=K3YWTR5kmT0>

Tant amb La Pegatina com el teu anterior grup Mõndo Loco sovint heu treballat majoritàriament en cançons en castellà. Aquest recorregut amb ells t'ha influenciat a també fer les teves lletres en castellà?

Doncs imagino que sí! Per mi la música sempre havia estat l'anglosaxona, l'escola dels Beatles. Amb **Mõndo Loco** vaig entrar en contacte amb el mestissatge i amb **La Pegatina** hem fet gires per tot el món: Europa, Amèrica llatina, Austràlia... tot això queda dins d'alguna manera. Mèxic, Argentina, Uruguai i Xile em van colpir molt. El cert és que mai he pensat activament en l'idioma. Imagino que encara estic descobrint quina música faig. Simplement, segueixo l'instint. Fer una cançó és un procés d'autoconeixement i crec que intentar imposar quelcom en aquest context és mala idea. Ara fa uns dies, però, vaig fer una nadala amb un cor infantil de la ciutat de Lleida i va sortir en català. Va ser molt divertit fer-ho i vaig gaudir molt cantant en el meu idioma.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Dg5Wvb-OoEw>

Amb 'Antártica' has volgut narrar les diferents etapes d'una relació amorosa, amb 5 cançons i els seus respectius videoclips. Com sorgeix la idea?

Inicialment, les cançons no estan pensades com un recorregut. Així i tot, quan vaig començar a rumiar els videoclips sí que tenia clar que m'agradava la idea de convertir *Antártica* en una obra completa i autoreferencial. Encara que, en aquestes cançons, l'amor només és una excusa per parlar d'altres coses, era el punt de connexió de tot. La Barbería Films, la productora de vídeo, va recollir aquesta idea i molt ràpid vam veure com lligar-ho. Mai hem tingut la pretensió d'inventar quelcom nou, però m'agrada perquè és sincer i real, sense artificis ni falsedats. Espero que qui ho escolti en pugui treure plaer i inspiració.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yADhNmF43A4>

El so de l'EP juga amb la música tradicional llatinoamericana i els ritmes urbans. Per què?

Doncs és molt curiós perquè, en ser el primer treball que he fet, tampoc vaig voler forçar un estil musical concret a les cançons. Inicialment, van néixer amb guitarra i veu i ja tenien una atmosfera molt llatina. Té molt sentit, perquè soc fan de la nova onada de música llatina com **Doble Valentina**, **Marco Mares**, **La Isla Centeno**, **Conociendo Rusia**, etc. Després, quan vaig començar a produir-les, vaig intentar fer-ho amb les orelles obertes i sense prejudicis. Per com vaig construir el ritme de les cançons, em va quedar clar que tot havia de ser produït amb *beat* o *drum machine*. Això, juntament amb el tractament que vaig fer dels sintetitzadors, va donar-li un toc urbà. Recordo escoltar-les quan estaven maquetades i pensar: "mare meua, mai m'hagués imaginat que sonaria així". Tot plegat va ser molt enriquidor. Després, quan em preguntaven quin estil de música era *Antártica* em quedava sense paraules. No sabia com descriure-ho! M'agrada que hagi sorgit quelcom diferent i nou.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=aVNXOBA99ic>

On es podrà veure't en directe presentant 'Antártica'?

El meu objectiu pel 2022 és sens dubte posar en marxa un format directe. Per ara aniré el dia 19 de gener a la FNAC de l'Illa en acústic a presentar el vinil que hem fet amb Calaverita Records. Un 10 polsades de color blau preciós, amb una portada feta per Nil Millán, la fotògrafa Belén Betlegrafies, i el maquillatge de Sandra Martín. Em sembla al·lucinant que hagi sortit una edició física i animo a tothom a experimentar aquestes cançons amb la calma i cura que acompanya al vinil. Just ha començat el camí, estic segur que aviat farem concerts amb la mateixa

cura amb què hem fet *Antártica*!